

nō tollas p̄ quā ē hōis salus. iō̄tū tñ venia
le dispōit ad mortale v̄git i detrimētū salutis.

Ad octauum sic pro

cedis. Vides q̄ tpalia sint dimittenda pp̄ scandalū. Magis n. debemus diligē sp̄iale salutē primi q̄ ipedīs p̄ scādalū q̄q̄z tē poralia bona. s̄ id qd̄ min⁹ diligim⁹ dimitti mus pp̄ id qd̄ magis diligim⁹. ḡ tpalia ma gis debem⁹ dimittē ad vitādū scādalū p̄xi mor. ¶ P. Scdm regulā Jero. oia q̄ p̄nt p̄ termitti salua triplici v̄itate: sūt pp̄ scanda lū dimittēda. s̄ tpalia p̄nt pretermitti salua triplici v̄itate. ḡ sūt pp̄ scādalū dimittēda. ¶ P. In tpalib⁹ bonis nibil ē magis neces sarii q̄z cib⁹. sed cib⁹ ē p̄termittēdus prop̄ scādalū fm illud R. o. i4°. Noli cibo tuo il lū pdē p q̄ xp̄us mortuus ē. ḡ multo magis oia alia tpalia sunt pp̄ scādalū dimittēda.

¶ P. Tpalia nullo suenētiori mō seruār aut recupare possim⁹ q̄j iudicii. s̄ iudicys vti n̄ licet et p̄cipue cū scādalo. d̄. n. Math. 5°. Li q̄ vult tecū i iudicio st̄ēdere et tunica z tuā toller; dimitte ei et palliū. Et i. ad Corl. 6°. Ja qd̄ oio delictū ē in vobis q̄ iudicia habetis inter vos: q̄re nō magis iūriā acci pitis. q̄re nō magis fraudē patimini. ḡ vide tur q̄ tpalia sint pp̄ scādalū dimittenda.

¶ P. Inf̄ oia tpalia min⁹ vidēt dimittēda q̄ sūt sp̄ualib⁹ anera. s̄ ista sūt pp̄ scādaluz dimittēda. apl̄us n. seminans sp̄uala tpalia stipēdia nō acceptit ne offendiculum daret euāgeliō xp̄i: ut p̄z. i. ad Corl. 9°. et ex sili cau sa ecclia i alib⁹ tr̄is nō exigit decimas pp̄ scādalū vitādū. ḡ multo magis alia tpalia sūt pp̄ scādalū dimittēda. ¶ S̄ 3̄ ē q̄ beatus Thomas cantuarieñ. repetyt res ecclaz cū scādalo regis. ¶ & d̄ q̄ circa tpalia bona distingueādū ē. Aut. n. sunt nr̄a. aut sunt nob ad seruandū p̄ alys cōmissa: sicut bona ecclie cōmittit platis. et bona cōia q̄buscūq̄z reipublice rectorib⁹. et taliū seruatio sicut et depositoz iminet his q̄b⁹ sūt cōmissa ex necessitate. et iō nō sūt pp̄ scādalū dimitten da: sicut nec alia q̄ sūt de necessitate salutis. tpalia vo bona quoq̄ nos sum⁹ vñi dimittē ea tribuēdo si penes nos ea bēamus: uel n̄ repetēdo si apud alios sint pp̄ scādalū q̄n̄z qd̄ dēm⁹ q̄n̄z aut nō. si. n. scādalū ex B̄ oria tur pp̄ ignoratiā uel infirmitatē alioz qd̄ s̄ dixim⁹ ēē scādalū pusilloz. tunc uel totaliē

dimittenda sūt tpalia uel alif scandalum se dādum. s. q̄ aliquā ammonitionē. vñ Aug⁹ di cit in li⁹ de fmone dn̄i i monte. Vandū ē qd̄ nec tibi nec alii noceat q̄tum ab hoie credi p̄t. et cū negaueris qd̄ petit idicanda ē ei iu sticia et meli⁹ ei aligd dabis cū petentē iniu ste correxeris. aliquādo vo scādalū nascit ex malicia qd̄ ē scādalū phariseoz. et ppter eos q̄ sic scādala cōcitant n̄ sūt tpalia dimittēda: ga B̄ et noceret bono cōi: daref. n. ma lis rapiēdi occasio. et noceret ipis rapiēntib⁹ q̄ retinēdo aliēa i p̄ctō remanerēt. vñ greg⁹ dicit i moral. Quidā dū tpalia nob̄ rapiunt solūmō sūt tolerādi. qdā vero egate fuata phibendi nō sola cura ne nr̄a subtrahāt. s̄ ne rapiētes nō sua semetipos pdant. Et p̄ B̄ p̄z solutio ad p̄mū. ¶ Ad scd̄z dō q̄ si passi⁹ p̄mitteretur malis hōibus ut aliena raperēt: vergeret B̄ i detrimētū veritatis vite et iusti cie. et iō non oporet pp̄ qdcūq̄ scādalum tpalia dimitti. ¶ Ad etiū dō q̄ nō ē de intē tione apl̄i monere q̄ cib⁹ totaliē pp̄ scāda lū dimittat: quia sumere cibū ē de necessita te salutis. s̄ q̄ tal⁹ cib⁹ ē pp̄ scādalū dimittēd⁹: fm illud. i. ad Corl. 8°. Nō māducabo carnē in eternū ne frēz meū scādalizē. ¶ Ad quartū dō q̄ fm Aug⁹. i. li⁹ de fmone dn̄i i mōte. illud p̄ceptū dn̄i ē intelligendū fm pre parationē animi: ut. s. bō sit paratus p̄p̄ pa ti iūriā uel fraudē q̄j iudiciuz subire si B̄ ex pediat. qn̄z tñ nō expedit ut dictū ē. et silē i telligēdū ē verbū apl̄i. ¶ Ad qntū dicendū q̄ scādalū qd̄ vitabat apl̄us ex ignorantia p̄cedebat gentiliū q̄b⁹ nō cōsueverant. et iō ad ipsū abstinenēdū erat ut p̄us iſtruērēt B̄ ee debitu. et ex sili causa ecclia abstinet de decimis exigendis i terris i qbus nō ē cōsue tū decimas soluere.

Einde Œide

Orandū ē de p̄ceptis caritat. Et circa B̄ q̄runt octo. ¶ p̄ vtrū de caritate sint danda p̄cepta. 2° vtrū vñi tm̄ uel duo. 3° vtrū duo sufficiāt. 4° vtrū conueniēter p̄cipiat ut de ex toto corde diligat. ¶ 5° vtrū cōuenientē addat: ex tota mente et c̄. 6° vtrū p̄ceptū B̄ possit i vita ista ipieri. 7° de B̄ p̄cepto diliges pximū tuū sicut teipsū. ¶ 8° vtrū ordo caritatis cadit sub p̄cepto.

Ad primuz sic proce

dit. Videl q̄ de caritate nō debet dari ali qd̄ p̄ceptū. Caritas. n. ip̄onit modū actib⁹ oīuz v̄tū ū de qb⁹. Danſ p̄cepta cū sit forma virtutū ut ſ̄ dictū ē. s̄ modus nō ē i precepto ut cōiter. ḡ de caritate non ſunt danda p̄cepta. ¶ Caritas q̄ i cordibus nr̄is p̄ ſp̄ni ſcīn iſſudit facit nos liberos: ga v̄bi ſpus domini ibi libertas: ut dī. 2. ad Corl. 3. s̄ obligatio q̄ ex p̄ceptis nascit libertati opponi: ga neceſſitatē ip̄oit. ḡ de caritate nō ſūt dāda p̄cepta. ¶ Caritas ē p̄cipua int̄ oēs v̄tutes ad q̄s ordināf̄ p̄cepta: ut ex ſ̄ dicr̄ p̄z. ſiḡ de caritate dant aliq̄ p̄cepta deberet po ni int̄ p̄cipua p̄cepta q̄ ſunt p̄cepta decalogi nō at ponūf̄. ḡ nulla p̄cepta ſūt de caritate danda. ¶ Illud qd̄ de regrit a nob̄ ca dit ſub p̄cepto. regrit a de⁹ ab hōie ut dili gat eū: ut dī Peir. x. ḡ de dilectionē caritat̄ q̄ ē dilectio dei ſunt danda p̄cepta. ¶ Be⁹ di cēdū q̄ ſicut ſ̄ dictū ē: p̄ceptū ip̄ortat rōne⁹ debiti. itantū ḡ aliqd̄ cadit ſub p̄cepto: in quātū h̄z rōne⁹ debiti. Est aut̄ aliqd̄ debituz duplicit. uno mō p̄ ſe. alio modo p̄ ſe aliud. Per ſe qd̄ ē debiti ē i vno q̄q̄ negocio id qd̄ ē finis: ga h̄z rōne⁹ p̄ ſe boni. p̄ ſe aliud aut̄ ē debiti id qd̄ ordināf̄ ad fine ſicut medico p̄ ſe debiti ē ut ſanet. p̄ ſe aliud aut̄ ut medici na det ad ſanādū. finis at ſp̄ual v̄te ē ut hō ynaſ deo qd̄ ſit p̄ caritatē. et ad h̄z ordināf̄ ſicut ad ſinē oia q̄ p̄tinēt ad ſp̄ualē v̄tā. vnde et aplūs dic. i. ad Thimot. p. Finis p̄cepti ē caritas d̄ corde puro et ſciētia bona et fide nō ſicta. H̄es. n. v̄tutes de q̄ruz actib⁹ danſ p̄cepta ordināf̄ uel ad purificādū cor et tur binib⁹ paſſionū ſicut v̄tutes q̄ ſūt circa pa ſiōes. uel ſalte ad h̄ndā bonā ſciāz: ſicut v̄tutes q̄ ſūt circa opatōes. uel ad h̄ndū rectā fidē ſicut illa q̄ p̄tinēt ad diuinū cultuz. et h̄ tria regrūf̄ ad diligēdū dei. nā cor ipurum a dei dilectione abſtrahit p̄pter paſſionem iſclinatē ad trena. ſciētia v̄o mala facit hor rere dīnā iuſtiā. p̄ ſe timorē pene. fides aut̄ ſicta trahit affectū i id qd̄ de deo ſingif̄. ſep ans a v̄nitate et a dei v̄tate. In qlibz at̄ gene id qd̄ ē p̄ ſe: pot⁹ ē eo qd̄ ē p̄ ſe aliud. et ideo maximū p̄ceptū ē d̄ caritate: ut dī Math. 22. ¶ Et p̄mū ḡ dō q̄ ſicut ſ̄ dictū ē cū de ceteris p̄ceptis ageret: modus dilectōis nō cadit ſub illis p̄ceptis q̄ dantur de alij acti

bus v̄tutū: puta ſub B̄ p̄cepto: honora patrē tuū et matrē tuā: nō cadit q̄ hoc ex caritate ſiat. cadit tñ act⁹ dilectionis ſub p̄ceptis ſpe cialib⁹. ¶ Ad ſcdm dō q̄ obligatio p̄cepti nō opponiſt libertati: niſi in eo cuius mens auera ū ab eo qd̄ p̄cipiſ: ſicut p̄z i bis q̄ ex fo lo timore p̄cepta custodiūt. s̄ p̄ceptū dilecti onis nō p̄t ip̄eri: niſi ex pp̄zia voluntate. et iō libertati nō teputnat. ¶ Ad tertii dō q̄ ſia p̄cepta decalogi ordināf̄ ad dilectionē dei et p̄imi. et iō p̄cepta caritatis nō fuerit ſnumeranda int̄ p̄cepta decalogi: ſ̄ in oib⁹ includuntur.

Ad secundum ſic pro

cedit. Videl q̄ de caritate nō fuerint dāda duo p̄cepta. Precepta. n. legis ordināf̄ ad v̄tutē ut ſ̄ dictū ē. s̄ caritas est vna v̄tus ut ex ſ̄ dictis p̄z. ḡ de caritate nō ſuit dandum niſi vñū p̄ceptu. ¶ Dic Aug. dič in l⁹ d̄ doctrina xp̄iana. caritas i p̄ximo nō diligit niſi dei. ſ̄ ad diligēdū dei ſufficient ſordia mur p̄ ſ̄ p̄ceptu. Diliges dīm dei tuuz. ḡ nō oportuit addere aliud p̄ceptu de dilectione p̄imi. ¶ Diuerſa p̄ctā diuerſis p̄ceptis opponūt. ſ̄ nō peccat aliḡ p̄mittēs dilectionē p̄imi ſi nō p̄terinītat dilectionē dei. qnūmo dī Lucl. i. 4. ¶ Si ergo venit ad me et nō odit patrē ſuū et matrē ſuā nō p̄t me ee di ſcipui. ḡ nō ē aliud p̄ceptu de dilectionē dei et d̄ dilectionē p̄imi. ¶ Ap̄lus dič ad Ro. 13. Qui diligit p̄imi: legē ip̄leuit. ſ̄ nō im pleſ lex: niſi p̄ obſeruātiā oīuz p̄ceptoꝝ. ḡ oia p̄cepta inclūdūt in dilectione p̄imi. ſufficit ḡ vñū p̄ceptu de dilectionē p̄imi. nō ḡ de h̄ debet ee duo p̄cepta caritat̄. ¶ Illud ē qd̄ dic̄ citur. i. Jol. 4. Dic mādatū habem⁹ a deo ut q̄ diligit dei diligat et frārē ſuū. ¶ Be⁹ di cēdū q̄ ſicut ſ̄ dictū ē cū de p̄ceptis ageret h̄ mō ſe h̄n̄t p̄cepta i lege: ſicut p̄poſitiones in ſciētys ſpeculatiuſ: i qb⁹. Ccluſiones v̄tu te ſtinent in primis p̄ncipys. vñ q̄ p̄fecte co gnoſceret p̄ncipia ſm̄ ſuā v̄tutē nō op̄ haberet ut ei ccluſiones ſeorsū pponeret. ſ̄ ga nō oēs q̄ cognoſcūt p̄ncipia ſufficiūt ſi derare qcgd i p̄ncipys v̄tute ſt̄et: neceſſe ē p̄ ſe eos ut in ſciētys ex p̄ncipys cōcluſio nes deducāt. In opabilib⁹ aut̄ i qb⁹ p̄cepta legis n̄ dirigūt: finis h̄z rōne⁹ p̄cipi ut ſ̄ ſuū ē. dilectio aut̄ dei ſuū eſt ad quē dilec tio p̄imi ordināf̄. et iō nō ſolū oportet dari

ceptū d̄ dilectōe dei. s̄ etiā de dilectione
primi p̄p̄ min⁹ capaces qui non de facili ō
siderat vnl̄ h̄oꝝ p̄ceptoꝝ sub alio contineri.
Ad primū ḡ dicēdū q̄ licet caritas sit vna
virtus. b̄z tñ duos act⁹ q̄rū vnu ordinat ad
aliū sicut ad finē. p̄cepta aut̄ dāns de actib⁹
virtutū. z iō oportuit eē plura p̄cepta cari
tatis. **A**d scđm dicendū q̄ de⁹ diligēt ī p̄
xim⁹ sicut finis ī eo qđ ē ad finē. et tñ opor
tuit de vīroꝝ explicite dari p̄cepta rōne iā
dicta. **A**d tertū dicēdū q̄ id qđ ē ad finē
b̄z rōne boni ex ordine ad finē. et fīm b̄ etiā
recedere ab eo b̄z rōnem mali. et non aliter.
Ad quartū dicendū q̄ ī dilectione primi ī
cludit̄ dilectio dei sicut finis ī eo qđ ē ad
finē z ecōuerso. et tñ oportuit vīruꝝ p̄cep
tu explicite dari rōne iā dicta.

Ad tertiuꝝ sic proce

ditur. **V**ideſ q̄ nō sufficiat duo p̄cepta cāi
tatis. Precepta. n. dāns de actib⁹ virtutū. ac
tus at̄ fīm oba distinguit. cū ḡ hō q̄uor de
beat ex caritate diligere. s. deū. seipſū. pri
mū. z corp⁹ p̄priū ut ex s̄ dictis p̄z. videſ q̄
q̄uor debeat eē p̄cepta caritatis. z sic duo
nō sufficiunt. **C**aritati actus nō solū est
dilectio s̄ gaudiuꝝ p̄ficiētia. s̄ d̄ actib⁹
virtutū sūt dāda p̄cepta. ḡ duo p̄cepta carita
tis nō sufficiunt. **P**. Sicut ad vītū p̄tinet
facere bonū. ita z declinare a malo. s̄ ad fa
ciēdū bonū iducinur p̄ p̄cepta affirmatiua
ad declinandū a malo p̄ p̄cepta negatiua. ḡ
de caritate fuerunt danda p̄cepta nō solum
affirmatiua s̄ etiā negatiua. z sic duo prece
pta p̄dicata caritatis nō sufficiunt. **H**z h̄e q̄
dīs dīc. **P**ath. 22. In his duob⁹ mandatis
tota lex pendet z pp̄be. **R**o. dō q̄ caritas
sicut s̄ dictū ē amicitia qđā. amicitia at̄ ad
alterū ē. vñ z Greg⁹ dīc ī qđā omel. Caritas
minus q̄ iter duos haberi nō p̄t. Quō aut̄
ex caritate alijs seipſū diligēt s̄ dictum est.
cū aut̄ dilectio z amor sit boni. bonū aut̄ sit
uel finis uel id qđ ē ad finē: cōuenient de ca
ritate duo p̄cepta sufficiunt. vnu qđē q̄ indu
cimur ad deū diligēdū sicut finē. aliud aut̄ q̄
iducimur ad diligēdū p̄ximū. p̄p̄ deū sicut
pp̄ finē. **A**d p̄mū ḡ dicēdū q̄ sicut Aug⁹
dīc ī p̄ de doc. xp̄iana. cū q̄uor sūt ex carita
te diligenda. de secūdo z q̄rto. i. de dilectiōe
lui z corporis. p̄priū nulla p̄cepta dāda erant.
Quātū cuq̄. n. hō excidat a caritate: rema

net illi dilectio sui z dilectio corporis sui. mo
dus at̄ diligendi p̄cipiēdus ē hō: ut. s. se or
dinate diligat z corp⁹ p̄p̄um: qđ ḡdeꝝ fit p̄ b̄
q̄ hō diligēt deū z p̄ximū. **A**d scđm dō
q̄ alij acris caritatis sequit̄ ex actu dilec
tiōis sicut effect⁹ ex cā: ut ex s̄ dictis p̄z. vñ ī
p̄ceptis dilectōis vītē īcludunt̄ p̄cepta de
alij actib⁹. z tñ ppter tardiores īueniunt̄ d̄
singulis explicita p̄cepta tradita. de gaudio
qdē P̄bil. 4. Haudēt̄ ī dīo sp. de pace aut̄
ad Deb. 12. Pacē sequim̄ cū oīb⁹. de bñfici
entia aut̄ ad Gal. vle. Dū t̄ps habemus ope
mū bonū ad oēs. de singulis bñficiētia p̄ti
b⁹ īueniūt̄ p̄cepta tradita in sacra scriptura
ut p̄z diligēt̄ cōsiderāt̄. **A**d tertium dō
q̄ plus ē opari bonū q̄ vitare malū. z iō ī p̄
ceptis affirmatiuis vītē īcludunt̄ p̄cepta
negatiua. z tñ explicite īueniūt̄ p̄cepta data
cōtra vītia caritati opposita. nā h̄odū dicit̄
Leuit. 19. Ne oderis frēm tuuꝝ ī corde tuo
atra accidīa dī Ecc. 6. Ne accidieris ī vin
culis eius. h̄ iuidiā Gal. 6. Nō efficiamur in
anis glorie cupidi suicē p̄uocantes inuicem
iūidentes. h̄ discordiā dō. i. ad Cor. p̄. Idip
sum dicatis oēs z nō sūt ī vob̄ scismata. cō
tra scandalū aut̄ ad Ro. 14. Ne ponatis of
fendiculū fratri uel scandalū.

Ad quartum sic pro

cedit. **V**ideſ q̄ icōuenienſ mandet̄ q̄ deū
diligat̄ ex toto corde. **M**odus. n. v̄tuosi ac⁹
nō ē ī p̄cepto ut ex s̄ dictis p̄z. sed b̄ qđ dicit̄
ex toto corde ip̄ortat modū dīne dilectōis.
ḡ icōuenienſ p̄cipī q̄ deū ex toto corde vi
ligatur. **T**. Totū z p̄fectū ē cui nihil deest
ut dī ī z p̄ficioꝝ. si ḡ ī p̄cepto cadit q̄ de⁹
ex toto corde diligat̄: q̄cūq; facit aliquid qđ
nō pertinet ad dei dilectionē agit cōtra p̄ce
ptū z p̄nīs peccat mortalit̄. h̄ p̄ctū veniale
nō p̄tinet ad dei dilectiōem. ḡ p̄ctū veniale
erit mortale: qđ ē icōueniens. **P**. Diligere
deū ex toto corde est p̄fectiōis: q̄r h̄z ph̄z to
tum z p̄fectū idē sūt. h̄ ea q̄ sūt p̄fectōis nō
cadūt sub p̄cepto s̄ sub ɔfilio. ḡ nō debet p̄
cipi q̄ deū ex toto corde diligat̄. **H**z h̄e
qđ dī Deut. 6. Diliges dīm deū tuū ex toto
corde tuo. **R**o. dō q̄ cū p̄cepta dentur
de actib⁹ vītū. b̄ ḡ mō alijs act⁹ cadit sub
p̄cepto fīm q̄ est actus vītū. **E**grīt̄ at̄
ad actū vītū nō solū q̄ cadat sup debitāz
materiā. s̄ etiā q̄ vestiat debiti circūstācys

gibus fit proportionatus tali maiestate. deus autem est diligendus sicut finis ultimus ad quem omnia se referenda. et ideo totalitas quodammodo sicut designata circa preceptum de dilectione dei. **A**d primus ergo dicendum quod sub precepto quod datur de actu aliqui cuius virtutis non cadit modus quem habet ille actus ex alia superiori virtute. cadit tamen sub precepto modus ille quod prinet ad rationem propriae virtutis. et talis modus significetur dicere ex toto corde. **A**d secundum vero quod duplicitate contingit ex toto corde de dei diligenter. **U**no quidem modo in actu. item ut totius cordis habens spiritus actualiter in deum seruat. et ista est perfectio proprieatis. Alio modo ut habitualiter totum cordem habens in deum seruat: ita scilicet nihil enim dei dilectionem non habens recipiat. et hanc est perfectio vie cui non habens per se veniale quod non tollit habitum caritatis cui non tendat in oppositum omnium. sed soluim ipse dicitur caritatis via versus. **A**d tertium vero quod perfectio caritatis ad quam ordinatur consilia est media inter duas perfectiones predictas ut scilicet homo quantum posse est se abstrahat a rebus temporalibus etiam licet quod occupando alicuius impediunt actualiter motum cordis in deum.

Ad quintum sic pro

ceditur. **G**ideſ q̄ cōueniēter **D**eūt⁹ 6. ſup
b̄ qđ dī. **D**iliges dñm deūm tuū ex toto cor
de tuo addat: ⁊ ex tota aīa tua: ⁊ ex tota for-
titudine tua. **N**ō n. accipif b̄ cor p membro
corpali: qđ diligē deū nō ē corporis act⁹. oportet
q̄ q̄ cor accipiat ſpūalit̄. cor at ſpūalit̄ ac
ceptū nel ē ipſa aīa uel aliqd aīe. ſupſluiꝝ ḡ
ſuit vtr̄ q̄ pone. **P**. Fortitudo hoīis pre-
cipue dependet ex corde ſue ſpūalit̄ b̄ acci-
piat ſue corporalit̄. ḡ p̄ q̄ dixerat diliges dñs
deū ex toto corde tuo: ſupſluiꝝ ſuit addē ex
tota fortitudine tua. **M**ar. 22⁹. dicit
In tota mente tua: qđ b̄ nō ponif. ḡ v̄ w̄ i
cōueniēter b̄ p̄ceptū daf **D**eūt⁹ 6. **B**z 5 ē
auctoritas scripture. **R**⁹ dō q̄ b̄ p̄ceptus
diuersimode iueniſ traditū i diuersis locis.
nā ſicut dictū ē **D**eūt⁹ 6. ponuſ tria. s. ex to
to corde. ⁊ ex tota aīa. ⁊ ex tota fortitudine.
Mar. 22⁹. ponuſ duo hoīi. s. ex toto corde
⁊ ex tota aīa. ⁊ omittit ex tota fortitudine. ſi
addit: i tota mente. ſi **M**ar. 12⁹ ponuſ q̄mō
ſ. ex toto corde. ⁊ ex tota aīa ⁊ ex tota mēte
⁊ ex tota b̄ture q̄ ē idē fortitudini. ⁊ b̄ etiā
q̄ uoz ranguis **L**uc. x. nā loco fortitū: iſ:
ſen virtutis ponif ex oīb̄ virib⁹ tuis. ⁊ iō
hoīi q̄ uoz ē rō assignāda. nā q̄ alicubi vnu

horū omittit. **B** est qz vnū intelligif ex alijs.
Ast ḡ cōsiderandū q̄ dilectio ē act⁹ voluntatis q̄ h̄ situr p̄ cor. nā sicut cor corpale ē p̄ cipiū oīuz corporaliū motuū: ita etiā voluntas & maxile q̄tū ad intentionē finis ultimi q̄ est obīm caritatis ē p̄cipiū oīuz spūaliū motuū. **T**ria at̄ sūt p̄cipia actuū q̄ mouens a voluntate. **I**stellec⁹ q̄ situr p̄ mente. vis appetitiva iſerioz q̄ signat p̄ aiam. & vis executiua extioz q̄ situr p̄ fortitudinē seu h̄uitē siue vires. **P**recipit ḡ nob̄ ut tota nřa irēntia feraſ in deū qđ est ex toto corde. & q̄ itellec⁹ nř subdatur deo qđ ē ex toto mēte. & q̄ appetitus nř regulē fīm deum qđ ē ex toto aia. & q̄ extioz act⁹ nř obediat deo qđ est ex toto fortitudie uel v̄tute uel virib⁹ deum diligere. **C**riso⁹ tñ sup Matheū accipit ecōuerſo cor & aiam q̄ dictū sit. **A**ug⁹ vō i p̄ doc. xpiana. refert cor ad cogitationes. & aiam ad vitā. mēte ad itellec⁹. **Q**uidam at̄ dicunt ex toto corde. i. itellec⁹: aia. i. voluntate: mente. i. memoria. **V**el b̄ Gregorii Nisenū p̄ cor sit̄ aiaz vegetabilē. p̄ aiaz sēcūliū: p̄ mentez itellec⁹: qz **B** q̄ nutrimur sentim⁹ & itelli-
gim⁹ debem⁹ ad deū referre. **A**t p̄ hoc p̄ res-
pōſio ad oba.

Ad sextum sic proce

ditur. Quid est ergo hoc preceptum de dilectione dei possit suari in via. Quia secundum Ieronimum in expositorum catholice fidei maledictus quod dicit deum aliquid impossibile precepisse. sed de hoc preceptum dicit ut per Deuteronominium etiam hoc preceptum potest in via impleri.

P. Quicquid non iplet haecptus peccat mortaliter: quodcumque in ambore petri nihil est aliud quod transgressio legis domine et celestium inobedientia mandatorum. si et hoc pceptum non potest via sua regi nullum possit esse in vita ista sine peto mortali. quod enim id quod apostolus dicit. ad Corin. pro confirmabit vos usque in finem sine carmine et. ad Thessalonici. 5. Misericordia nullum crimen habet

P. Precepta decret ad dirigendos hoies in vi
am salutis sed illud proprie. Preceptum omni lucidum
illuminas oculos. sed frustra dirigim aliqs ad
ipossibile. non quod ipossibile est sed preceptu*i* vita
ista finari. **S**z hoc est quod Augustinus dice in litera de pre
ctione iusticie. quod i plenitudine caritatis pa
trie preceptu illud iplebit. Diliges verum de
um tuur tem. non cu aliqs adhuc est carnalis co
cupiscetie quod stinendo frenet non oio ex tota
ala diligis der. Reco dicedu quod preceptu aliqs

duplicis pōt ipieri. uno mō pfecte, alio mō imperfecte. Perfecte qdē iplet pceptuz qn̄ puenit ad finē quē itēndit p̄cipiens. impletāt s̄ ipse pfecte: qn̄ & si nō ptingat ad finē p̄ci pietis: nō tñ receditur ab ordine ad finē, sic si dux exercit⁹ p̄cipiat militib⁹ ut pugnet. ille pfecte iplet pceptū q pugnādo hostē exicit qdō dux intendit. ille at iplet s̄ ipse pfecte cuius pugna ad victoriā nō ptingit: nō tñ s̄ disciplinam militare agit. In endit at deus p̄ hoc pceptuz ut hō sibi totalit̄ vniā qdō sit i p̄ria qn̄ de⁹ erit ola in oib⁹: ut dī. i. ad Corl. 15⁹. et io plene & pfecte i p̄ria implebit hō pceptū. i via at iplet s̄ ipse pfecte. & tñ i via tanto vnuis alio pfectus iplet quāto magis accidit per quādā similitudinē ad p̄rie pfectionē. Ad p̄mū ḡ dicendū q̄ rō illa p̄bar q̄ aliq̄ modo pōt ipieri i via licet nō perfecte. Ad secūdū dicendū q̄ sicut miles q̄ legitime pugnat s̄ nō vincat: nō incipiat nec penam meref. ita etiā q̄ i via hō pceptuz nō iplet nihil s̄ dinam dilectionē agēs nō peccat moraliter. Ad tertū dicendū q̄ sicut Aug⁹ dicit i li⁹ de pfectione iusticie. Cur nō p̄cipit hō i sta pfectio q̄uis eā i hac vita nemo habeat. nō n. recte currit siq̄ currēdū ē̄ nesciatur. quō autē sciatur si nullis pceptis ostēderet.

Ad septimum sic pro
ceditur. Vide q̄ icōuenientē detur pceptū de dilectione primi. Dilectio n. caritatis ad oēs hoies extendit: et ad iūnicos ut p̄z. Mat̄h. 5. s̄ nomine primi iportat quādā ppingata tē q̄ nō videt haberi ad oēs hoies. q̄ videf q̄ icōuenientē det hō pceptū. **H** Secundū p̄bū i 9° ethicor̄. amicabilia q̄ sūt ad alterz. venerūt ex amicabilib⁹ q̄ sūt ad seipsum. ex q̄ videt q̄ dilectio sui ipsi⁹ sit p̄cipiū dilectionis proximi. s̄ p̄cipiū poti⁹ ē eo qdō est ex principio. q̄ nō dī hō diligere primū sicut se ip̄lū. **H** Dō seip̄lū diligēt nālē non autē primū. icōuenientē q̄ mandat q̄ hō diligat primū sicut seip̄lū. **S** 3 5 ē qdō dī math. 22. Secūdū pceptū ē simile huic. diliges p̄ximū tuū sicut teip̄lū. **R** dō q̄ hoc pceptū cōueniēter tradit. tangit. n. i eo & diligendi rō. & dilectionis modus. **R** dō qdē diligendi tangit ex eo q̄ p̄xim⁹ noīat. p̄p̄ hō. ex caritate diligere debemus alios: q̄ sūt nob̄ p̄ximi & s̄ nālē dei imaginē & fīm capitatē glīe. nec referit vtp̄ dīcat p̄xim⁹ ul̄ frat̄

ut habeſ. i. Joh. 4. uel amicus ut habeſ Leuit. 19. q̄ p̄oia h̄ eadē affinitas desigf. Mo dus at dilectionis tangit cū dī sic teip̄lū. qdō nō ē itēligendū q̄stū ad hō q̄ aligs p̄ximū sibi eq̄liter diligat. s̄ filiter sibi. & h̄ triplicē p̄ qdē ex pte finis: ut. s. aligs diligat p̄ximū p̄p̄ dī: sicut seip̄lū p̄p̄ dī dī diligere: ut sic sit dilectio p̄ximi scā. 2° ex pte regule dilectionis: ut. s. aligs nō cōdescendat p̄xio i alio quo malo s̄ solū i bonis: sicut & sue volūtati satissacere dī hō solū i bonis: ut sic sit dilectio p̄ximi iusta. 3° ex pte rōnis dilectionis: ut. s. nō diligat aligs p̄ximū p̄p̄ p̄p̄iam vtilitatem uel delectationē. s̄ ea rōe q̄ velit. p̄ximo bonū sicut vult bonū sibi ipsi: ut sic dilectio p̄ximi sit vera. nam cū q̄s diligit p̄ximū p̄p̄ sua vtilitatem uel delectationē nō vere diligit p̄ximū. s̄ seip̄lū. Et p̄ h̄ p̄r̄fīo ad oīa.

Ad octauum sic pro

cedif. Vide q̄ ordo caritatis nō cadit sub pcepto. Quicūq̄. n. transgredit pceptū: iniuria facit. s̄ si aligs diligat aliquē iqtū debet. & alteru quēcūq̄ plus diligat: nulli facit iuriā. q̄ nō trāsgredit pceptū. ordo q̄ caritatis nō cadit sub pcepto. **H** Ea q̄ cadit sub pcepto sufficiēter nobis tradunt i sacra scriptura. s̄ ordo caritatis q̄ s̄ positus ē nūs q̄ tradit nob̄ i sacra scriptura. q̄ nō cadit s̄ o pcepto. **H** Ordo distinctionē quādam importat. s̄ idistincie p̄cipit dilectio p̄ximi cū dī: diligēt p̄ximū sicut teip̄lū. q̄ ordo caritatis nō cadit sub pcepto. **S** 3 5. Illud qdō deus i nobis facit p̄ grām: iſtrui p̄ legiō p̄cepta: s̄ illud Jere. 31°. Dabo legē meā i corib⁹ eoꝝ. s̄ deus cauſat i nobis ordinē cātatis: s̄ illud Cant. 2°. Ordinavit i me caritate. q̄ ordo caritatis sub pcepto legis cadit. **R** dīcendū q̄ sicut dictū ē: modus q̄ p̄tinet ad rōnē virtuosi act⁹ cadit sub pcepto quod dat de actu v̄tutis. ordo at caritatis p̄tinet ad ipsā rōnē v̄tutis cū accipias fīm p̄portionēz dilectionis ad diligibile: ut ex s̄ dictis p̄z. vñ manifestū ē q̄ ordo caritatis debet cadere sub pcepto. **A** dīcendū q̄ dicendū q̄ hō p̄l̄ satissacere ei quē plus diligat. & ita si min⁹ diligenter aligs eū quē plus debet diligere: plus vellet satissacere illi cui minus satissacer dī. & sic fieret iuriā illi quē plus debet diligere. **A** dīcendū dō q̄ ordo q̄tuor diligendorū

Q

ex caritate i sacra scriptura exprimitur. nā cū mandat q̄ deū ex toto corde diligam: dat intelligi q̄ deū sup oia debem⁹ diligere. cū at mādatur q̄ aliq̄ diligat proximū sicut seipsum p̄fertur dilectio sui ip̄h⁹ dilectioni proximi. sicut etiā cū mandat. i. Job. 3°. q̄ debem⁹ p̄ frīb⁹ aīam pōne. i. vitā corporeā: dat intelligi q̄ pri mū plus debemus diligē q̄ corp⁹ pp̄uz sicut etiā cū mandat ad Gal. v. 1. q̄ maxime operemur bonū ad domesticos fidei t. i. ad Thumot. 5°. vitupat q̄ nō h̄z curā suorū et marie domesticorū: datur intelligi q̄ inf⁹ p̄xi mos meliores et magis pp̄inq̄s magis debe m⁹ diligere. Ad tertium dō q̄ ex hoc ipso q̄ dī: diliges proximū tuū: dat consequen ter intelligi q̄ illi q̄ sūt magis proximi sunt ma gis diligendi.

Einde Cōside
randū ē de dono sapientie q̄ r̄sidet caritati. Et p̄ de ipsa sapia. 2° de virtute oppo sito. Circa proximū q̄rum sex. 1. vtr̄ sapia debeat numerari int̄ dona sp̄us sci. 2° q̄ sit sicut in subiecto. 3° vtr̄ sapia sit speculativa tñ ul̄ etiā practica. 4° utrū sapia q̄ ē donū possit eē cū p̄ctō mortali. 5° vtr̄ sit i oib⁹ h̄nibus grām gratū faci entē. 6° q̄ beatitudo ei r̄ideat.

Ad primū sic proce
ditur. Quidetur q̄ sapientia nō debeat iter do na sp̄us sci cōputari. Dona. n. sūt pfectio r̄a v tutib⁹ ut s̄ dictū ē. s̄ vtr̄ se h̄z solū ad bonū vnde et Aug⁹ dīc i li⁹ de li. arbitrio. q̄ null⁹ vtr̄ib⁹ male vtr̄itur. q̄ inlito magis dōa sp̄us sci se h̄nt solū ad bonū. s̄ sapia se h̄z etiā ad malū. dī. n. Jaco. 5°. Quedā sapia ē tr̄ea ani malis diabolica. q̄ sapia nō dō poni int̄ dona sp̄us sci. 1. s̄. H̄ic Aug⁹ dīc i 3° de trini. sapientia ē dīna r̄e cognitio. s̄ cognitio dīna r̄u renū quā hō p̄t p̄ sua nālia habē pertinet ad sapientiā q̄ ē vtr̄ intellectualis. cognitō. n. dīnoz supnālis ptinet ad fidē q̄ ē vtr̄ theologicā ut ex s̄ dictis p̄z. q̄ sapientia magis de beret vici vtr̄us q̄z donū. 2. Job. 28°. dī. Ec ce timor dīi ipsa ē sapia. et recedē a malo i telligētia. vbi fm̄ līram septuaginta iterptuz q̄ vtr̄itur Aug⁹ h̄etur. Ecce pietas ipsa ē sapia s̄ tātior q̄z pietas ponūtur dona sp̄us sci. q̄ sapia nō dō numerari inter dona sp̄us sci q̄s

bonū ab alijs distinctū. 3. 3 ē q̄d Isa. xi°. dī. Requesceret sup eū sp̄us dīi: sp̄us sapie et intellect⁹. 4. dīcedū q̄ fm̄ phīm i principio metaphī. ad sapientē ptinet cōsiderare cau sam altissimā p̄ quaz certissime de alijs iudi catur et fm̄ quā oia ordinari oī. Causa autē altissima duplicit̄ accipi p̄t: uel simpliciter uel i aliq̄ generē. Ille ḡ q̄ cognoscit cāz aitil sumā in aliq̄ genē et p̄ ea p̄t de oib⁹ q̄ sunt il lius generis iudicare et ordinare: dī eē sapiens in illo generē: ut i medicina uel archite cture: fm̄ illud. i. ad Cor. 3°. Ut sapiēs archi tectus fundāntū posui. Ille at q̄ cognoscit cāz altissimā simpliciter q̄ ē de. dīcīt sapiēs simplicis iōq̄tū p̄ regulas dīnas oia p̄t iudi care et ordinare. huiusmodi at iudicū conse quitur hō p̄ sp̄m scī: fm̄ illud. i. ad Cor. 2°. Spiritualis iudicat oia: q̄z sicut ibidē dīcīt sp̄us oia scrutaſ etiā p̄funda dei. vñ manife stū ē p̄ sapia ē donū sp̄us sci. 5. Ad p̄mūz ḡ dō q̄ bonū dīf duplex. vno mō q̄ ē vere bonū et simplicis p̄fectū. alio mō dī aliquid eē bonū fm̄ quandā silitudinē q̄d ē i malicia p̄ factuz. sicut dī bon⁹ latro uel p̄fectus latro: ut p̄z per phīm i 5° metaphī. et sicut circa ea q̄ sunt vera bona inueniſ aliq̄ altissima cā q̄ ē sūmū bonuz q̄d ē vltimus finis: p̄ cuius co gnitionē dī hō vere sapiēs. ita ēt i malis ē i uenire aliquid ad q̄d alia referunt sicut ad vltimū finē: p̄ cui⁹ cognitionē hō dī eē sapiēs ad male agendū: fm̄ illud Jere. 4°. Sapiē tes sūt ut faciat mala: bñ āt facere nelicerūt. Quicūq̄ at auertit a fine debito necesse est q̄ aliq̄ finē idēbitū sibi p̄stituat: q̄ omne agēs agit p̄p̄ finē. vnde si p̄stituat sibi finez i bonis exītoribus terrenis: vocat sapia tr̄ea si āt in bonis corporalib⁹: vocat sapia aialis. si āt i aliq̄ excellentia: vocat sapia diabolica. p̄pter imitationē supbie diaboli. de q̄ dī Job 41°. Ipse ē rex sup oēs silios supbie. 6. Ad se cunduz dō q̄ sapia q̄ ponit donum spiritus sci differt ab ea q̄ ponit vtr̄us intellectualis acq̄sita. nā illa acq̄ris studio hūano. h̄ autē ē de sursum descendēs: ut dī Jaco. 5°. sicut et differt a fide. nā fides assentit vtr̄ati dīne f̄z seipſā. s̄ iudicū q̄d ē fm̄ veritatē dīnā p̄t ad donū sapie. et iō donū sapie p̄suppōit si dem: q̄ vnuſḡz bñ iudicat q̄ cognoscit: ut dī i p̄ ethicop̄. 7. Ad tertium dō q̄ sicut pietas q̄ ptinet ad cultū dei. ē manifestatia fidei i cōstum per cultum dei. p̄testamur fidem. ita